

[Jens Kristian Hansen.]

hindre ministeren i at administrere en lov, han og hans parti har stemt for? Spørgsmålet er da også, om det fra starten var hr. RUCtoftes — undskyld, hr. Brixtoftes eget lille private felttog, der nu af andre årsager er blevet til noget andet, nemlig et led i en større politisk handling — ihukommende karakterdebatten i forrige uge.

De konservative har jo også stillet forespørgsel til undervisningsministeren i dag, om ministeren vil tage skridt til, at Roskilde universitetscenter afvikles og lægges ind under Københavns universitet efter sommerferien. Ved en bekræftelse af undervisningsministerens svar har jeg egentlig også givet svaret med hensyn til socialdemokratiets holdning til de konservatives forespørgsel. Det er jo en gammel travet, de konservative her tager frem, denne gang er det altså i form af en forespørgsel. Jeg forstår såmænd godt de konservatives hast, for det haster jo virkelig, hvis de konservative skal nå at være med til at gennemføre noget. Jeg ved godt, at fru Gerda Møller gjorde sig de ihærdigste anstrengelser for at forklare, at man så sandelig havde et medansvar for RUCs tilblivelse. Jeg har gjort det før, men jeg vil gerne for god ordens skyld endnu en gang minde de konservative om, at etableringen af RUC i sin tid og den stærkt forcerede udflytning var imod socialdemokratiets ønske. Ikke bare den geografiske placering af RUC var vi imod, men også det forcerede tempo, centerets opbygning skulle foregå i. Vor kritik blev dengang afvist af den daværende VKR-regering. Det er derfor mærkeligt, at det er fra de konservative og fra venstre, at kritikken mod centeret og mod den socialdemokratiske undervisningsminister, i hvis lod det faldt at opbygge centeret, har været stærkest.

Den formelle anledning til forespørgslen her i dag er den eksamensvægring, der har fundet sted af de 2. års studerende ved basisuddannelserne på RUC. Nu, da denne eksamensvægring er løst ved intens forhandling mellem det eksterne rektorat og de studerende ved centeret, burde forespørgerne have trukket deres forespørgsel tilbage. Det er beklageligvis ikke sket. I socialdemokratiet kan vi kun beklage det skete med eksamensvægringen og det nødvendige i bortvis-

ning af så stort et antal studerende fra centeret. Vi er da ganske klar over, at det er en lille, hård kerne af revolutionære studerende på centeret, der har spillet højt spil med deres kammeraters videre skæbne. Det er en minoritetsgruppe, der tilsidesætter selv de mest elementære regler og intet middel skyr for at omstyrte det bestående. Vi vil meget stærkt appellere til denne gruppe om ikke at slå flere skår, end at der kan klinkes. Jeg vil også godt samtidig rette en appel til de øvrige studerende på RUC om at medvirke til, at reorganiseringen nu kan fuldføres.

Det lykkedes jo at nå frem til et forhandlingsresultat, og det hilser vi naturligvis med tilfredshed, men når det fra de studerendes side fremhæves som en stor sejr for de studerende, så må det siges at være en stærk forvanskning af kendsgerningerne.

Vi indså i efteråret det nødvendige i at sætte RUC under amiristration, og vi indså det nødvendige i at give det eksterne rektorat meget vidtgående beføjelser. Det var en klar forudsætning for loven, der blev vedtaget sidste efterår, at RUC skulle fortsætte og have rimelige vilkår i det fremtidige arbejde. I socialdemokratiet ønsker vi fortsat at leve op til loven. Vi ønsker på ingen måde at lukke Roskilde universitetscenter.

Halvgaard (FP):

Under behandlingen af loven om Roskilde universitetscenter i november og december 1975 stod det klart for fremskridtspartiet, at et af partiets mål i forbindelse med oprydningen på de høje læreanstalter, nemlig nedlæggelsen af Roskilde universitetscenter, stod foran opfyldelse.

Jeg gjorde dengang som mit partis ordfører klart opmærksom på, at indgrebene på Roskilde universitetscenter uvægerligt ville blive mødt med så mange afpareringsforsøg fra centerets side, at det før eller siden ville blive klart for enhver også i denne sal, at den reorganisering, som vor nuværende undervisningsminister lancerede i foråret 1975, ikke ville kunne gennemføres efter hensigten. Vi fandt det allerede dengang særdeles beklageligt, at man insisterede på at trække pinen ud i nogle måneder ved at lade et triumvirat bestående af ministerens udvalgte boltre sig med at sylte centeret ind i regler og anordninger ud fra den efter vor mening lidet indsigtsfulde overbevisning, at